

บทความ การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเบื้องต้นสู่ความสำเร็จในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา

อาจารย์ ดร.ศิริธัมม์ อุดมธรรมานุกภาพ
Siratam Udomtamanupab, Ph.D.

คำนำ

การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ (TOEIC) เป็นการทดสอบการฟังและการอ่านใช้เพื่อประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในหลายประเทศ เพื่อวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษมาตรฐาน ซึ่งมีความแตกต่างจากการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสนทนาแบบทั่วไป การเขียน หรือหลักสูตรธุรกิจ ในบทความนี้จะเน้นการกล่าวถึงการพัฒนาภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมพร้อมกับการประกอบวิชาชีพครูสำหรับการศึกษาระดับระดับสูง (Higher Education) เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญในด้านการศึกษาตลอดมา ทั้งการบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางภาษาทั้งสี่ประการ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งนำมาสู่การต่อยอดทักษะทางภาษาตามมาตรฐานการพัฒนาภาษาอังกฤษตามกรอบทฤษฎี Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เพื่อเป็นแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆระดับ โดยผู้เรียนปริญญาตรีถูกกำหนดให้มีความสามารถภาษาอังกฤษในระดับ B1 Intermediate หรือเทียบเท่า TOEIC 500 คะแนน ด้วยการยกระดับมาตรฐานทางด้านภาษาสำหรับการศึกษาระดับระดับสูง (Higher Education) บทความนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่ออภิปรายเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเบื้องต้นสู่ความสำเร็จในการสอบ TOEIC สำหรับประกอบวิชาชีพครูทั้งในระดับประเทศและในระดับนานาชาติ โดยเริ่มจากศึกษาความสำคัญสภาพปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ เนื้อหาของแบบทดสอบ TOEIC และผลของใช้แบบทดสอบ TOEIC ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในต่างประเทศ ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านเพื่อการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC ซึ่งจะเป็นการศึกษาแหล่งข้อมูลของแนวคิดและวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดเตรียมบทเรียนที่มีประสิทธิภาพเพื่อเตรียมผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานให้พร้อมสู่ความสำเร็จในการสอบ TOEIC เพื่อประกอบวิชาชีพในอนาคต

ความสำคัญของการพัฒนาภาษาอังกฤษและการสอบ TOEIC เพื่อประกอบวิชาชีพ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและอาชีพที่หลากหลายทั่วโลกในบรรดาภาษาต่าง ๆ มากมาย ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นหนึ่งในภาษาที่ได้รับความนิยมและมีอิทธิพลมากที่สุดในฐานะภาษาลิงกัวฟรังกา (Lingua franca) ซึ่งนับว่าเป็นภาษาสากลสำหรับโลกสมัยใหม่ที่มีการเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารหรือการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือองค์กร การต่อยอดในการศึกษาหาความรู้ของผู้เรียน รวมถึงการพัฒนาตนเองตามความสนใจและการประกอบวิชาชีพและธุรกิจ โดยทั่วไปการพัฒนาภาษาอังกฤษเน้นถึงการพัฒนาทักษะภาษาสี่ประการ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งกระบวนการเรียนจะเริ่มจากผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ถึงความรู้ ทักษะ และเทคนิควิธีการที่จะพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษซึ่งนับเป็นการพัฒนาภาษาที่สอง (English as a Second Language) หรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language) สำหรับตนเองเพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

* ผู้ประสานงาน (Corresponding Author)

e-mail:

กระบวนการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษในการศึกษานั้นเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การฝึกทักษะทางด้านภาษาและการวัดความสามารถทางภาษามาตรฐานของบุคคลเพื่อผ่านเกณฑ์มาตรฐาน หรือเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่บางอย่างได้ เช่น การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาต่อในต่างประเทศ การทำงานในองค์กรการศึกษาในระดับนานาชาติหรือองค์กรที่ใช้มากกว่าหนึ่งภาษาซึ่งการพัฒนา ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาสำหรับแต่ละวิชาชีพจะมีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าการสื่อสารทั่วไป ในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาและแผนพัฒนา การศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้พัฒนาและแก้ไขหลักสูตรระดับชาติที่เน้นย้ำการพัฒนาความสามารถ ในการสื่อสารทางภาษา ซึ่งส่งผลต่อสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสนับสนุน โปรแกรมการเรียนรู้อื่นๆไปกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อสนับสนุน ให้ผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่ใช้งานได้ (Working Knowledge) และสามารถผ่าน การทดสอบระดับภาษาอังกฤษตามมาตรฐานความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป” หรือ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ที่กำหนด B1 Intermediate การศึกษา ในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาษาอังกฤษมากขึ้น

งานวิจัยในระดับนานาชาติจำนวนมากได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถ ทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทุกระดับอายุและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นเพื่อการพัฒนา ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งทักษะทั่วไปและทักษะเฉพาะในบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมี งานศึกษาจำนวนมากที่แสดงถึงการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษและสำรวจความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ทั้งด้าน การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษกับการศึกษาทางวิชาการ (English and Academic Studies, Stoffelsma & Spoor, 2018) ภาษาอังกฤษกับธุรกิจ/การจ้างงาน (English work/employment, Blake, Mcleod, Verdon & Fuller, 2018), สุขภาพ (English and health, Murphy, Smock, Hunter-Adams, Xuan, Cochran, Paasche-Orlow, & Geltman, 2018) และ ภาษาอังกฤษและความสามารถในการรับรู้ (English and Competence Perception, Li, Yuan, Bazarova & Bell, 2018) เป็นต้น ตามที่กล่าวมาข้างต้นสามารถ กล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการใช้ทั้งเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน การศึกษา การพัฒนาทักษะของบุคคลรวมถึงการใช้ในการประกอบวิชาชีพต่าง ๆ ในหลายบริบท

อย่างไรก็ตามการสะท้อนผลสำเร็จของการพัฒนาความสามารถของภาษาอังกฤษของผู้เรียน ภาษาอังกฤษเป็นการพัฒนาภาษาที่สอง (English as a Second Language) หรือเรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language) ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมักอาศัยข้อมูลจากผล การทดสอบระดับนานาชาติ เช่น TOEIC, TOEFL, IELTS ที่จัดทำโดยบริษัทการศึกษาเอกชนมากกว่า การประเมินความสามารถแบบทั่วไป เนื่องจากว่าการสอบ TOEIC เพื่อกำหนดเป้าหมายสำหรับ ความสามารถทางภาษาอังกฤษสามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการจ้างบุคลากรหรือการเลื่อนตำแหน่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทข้ามชาติหรือบริษัทที่มีการติดต่อกับต่างประเทศ ในปัจจุบันแบบทดสอบการฟัง (Listening Comprehension) และการอ่าน (Reading Comprehension) ในการสอบ TOEIC ได้ถูก นำมาใช้ในบริบททางวิชาการมากขึ้น ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยในญี่ปุ่นใช้การทดสอบ TOEIC เพื่อการ รับรองคุณภาพทางการศึกษา (Accreditation) การจัดหลักสูตร (Course Placement) และการวัด ความก้าวหน้าภายในหลักสูตร (Measuring Progress within A Curriculum) และมหาวิทยาลัยจำนวน มากขึ้นทั่วโลกได้นำ TOEIC มาใช้เป็นวิธีการคัดเลือกผู้สมัครสำหรับหลักสูตรบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะอย่าง

ยิ่งในสาขาธุรกิจหรือการศึกษาระดับนานาชาติ ในหลายสถาบันผู้สมัครที่มีผลคะแนน TOEIC สูงจะได้รับสิทธิ์ได้รับการแนะนำสำหรับทุนการศึกษาหรือการเข้าเรียนหลักสูตรพิเศษที่ใช้มากกว่าหนึ่งภาษา

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษเบื้องต้นสู่การทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการประกอบวิชาชีพ ในหัวข้อต่อไปจะกล่าวถึง สภาพปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ โดยเน้นการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการพัฒนาระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (English as a Second Language) หรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second Language) และรวบรวมข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการทดสอบการฟังและการอ่านของข้อสอบ TOEIC ซึ่งแบบทดสอบสากลตาม Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในประเทศไทยโดยเฉพาะรวมถึงประเทศอื่น ๆ ที่มีความสนใจ ในการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศในเอเชียที่มีการขับเคลื่อนโดยกลไกตลาด เศรษฐกิจระหว่างประเทศและความต้องการเพิ่มความสามารถของบุคลากรในการแข่งขันระดับโลก

สภาพปัจจุบันและแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพ

ในประเทศไทยผู้เรียนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นระยะเวลาประมาณสิบสองปี (Sripatham Noom-ura, 2013) โดยผู้เรียนมักเริ่มเรียนรู้ที่จะอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษในช่วงปีแรก ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตัวอย่างเช่น การจัดการเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยทำภารกิจตามงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ซึ่งมีแนวคิดมาจากการเรียนรู้ตามปรัชญาคอนสตรัคติวิสต์ที่เชื่อว่าผู้เรียนสร้างความรู้แตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลความรู้พื้นฐาน เช่น การพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้โครงงานส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ ฝึกใช้ภาษาและใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการทำโครงงาน (Skehan 1998) นอกจากนี้ยังมีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในด้านการศึกษาระดับทุกระดับคือการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ Self-Access Learning ที่ค่อนข้างมีประสิทธิภาพในระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากสามารถจัดแหล่งความรู้ที่หลากหลายและมีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและมีแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำงานในอนาคต นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนเสริมในระบบอีเลิร์นนิ่ง (E-Learning Program) ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน UniNet เพื่อเชื่อมต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษากับอินเทอร์เน็ต การผลิตชุดเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้อีเลิร์นนิ่งอื่น ๆ และบทเรียนออนไลน์สำหรับการสอนทักษะทางภาษา (Darasawang, 2014) เนื่องจากช่องว่างของความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยมีมาก เนื้อหาของสื่อการสอนและชุดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน

อย่างไรก็ตามในการวิเคราะห์จากงานศึกษาจำนวนมากพบว่าการพัฒนาภาษาอังกฤษเบื้องต้นในประเทศไทยยังมีอุปสรรคอยู่มากเห็นได้ชัดจากการนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบกับผลการศึกษา

พบว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในระดับต่ำมาก จากการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (TOEFL) ประจำปี 2563 พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 55 จาก 60 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย 13 ประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก พบว่า มาเลเซีย และสิงคโปร์มีทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง เกาหลีอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น และเวียดนาม ทักษะความสามารถอยู่ระดับปานกลาง จีนอยู่ในระดับต่ำ ส่วนไทยอยู่กลุ่มระดับทักษะต่ำมาก โดยไทยได้คะแนนเฉลี่ย 44.44 นอกจากนี้ ใน Education First English Proficiency Index ปี พ.ศ. 2563 (EF EPI, 2020) พบว่าประเทศไทยถูกจัดทักษะความสามารถภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ 89 จาก 100 ประเทศ 20 จาก 24 ในเอเชีย ซึ่งอยู่ในระดับความเชี่ยวชาญต่ำมาก ด้วยคะแนน 419 (ค่าคะแนนเฉลี่ย EF EPI average อยู่ที่ 550)

ในที่นี่ผู้เขียนเห็นว่าผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนรู้และทดสอบพื้นฐานคำศัพท์หรือการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปมาบ้างแล้ว แต่ก็ยังมีความจำกัดในทักษะทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน ทั้งนี้ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทยอาจเกิดจากการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ถูกต้อง การขาดบุคคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและบริบททางสังคมที่ใช้ภาษาไทยหรือภาษาท้องถิ่นมากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่งอิทธิพลต่อโอกาสการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่มีมักจะเกิดขึ้นในชั้นเรียนแต่ขาดการฝึกฝนและใช้ในสถานการณ์จริง

เนื้อหาของแบบทดสอบ TOEIC และผลของใช้แบบทดสอบ TOEIC ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในต่างประเทศ

การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ (TOEIC) เป็นการทดสอบการฟังและการอ่านที่ใช้เพื่อประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของบุคคลที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ปัจจุบันมีการใช้ในหลายประเทศเพื่อวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษมาตรฐานเพื่อประเมินภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันที่ใช้ในสภาพแวดล้อมการทำงาน ที่มีผลการประเมินเป็นมาตรฐาน สามารถใช้ได้กับผู้สอบจำนวนมากในเวลาจำกัด ข้อสอบ TOEIC ในประเทศไทยประกอบด้วย การทดสอบการฟังและการทดสอบการอ่าน ข้อสอบการฟังประกอบด้วยคำถามจากรูปภาพ บทสนทนา การเล่าเรื่อง โดยมีข้อสอบจำนวน 100 ข้อ ใช้เวลา 45 นาที ส่วนการอ่านจะทดสอบความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยคำถาม 100 ข้อและใช้เวลา 75 นาที ผู้สอบแต่ละคนจะได้รับคะแนนตั้งแต่ 5 ถึง 495 โดยแต่ละข้อจะคิดเป็นคะแนน 5 คะแนน (Powers, Yu, & Yan, 2013) วัตถุประสงค์เฉพาะของการสอบ TOEIC เป็นไปเพื่อตรวจสอบความสามารถในการใช้และใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง การออกแบบการทดสอบช่วยให้มั่นใจได้ว่าคะแนนสามารถเปรียบเทียบได้อย่างแม่นยำระหว่างบุคคลทั่วโลก (Liao, Qu, & Morgan, 2010) การสอบ TOEIC ได้กลายเป็นหนึ่งในแบบประเมินที่ครอบคลุมซึ่งเป็นที่นิยมมากที่สุดในโลก (Bozorgian, 2012) เพื่อวัดทักษะภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมการทำงานระดับสากล (Chujo & Oghigian, 2009)

การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC ได้รับการยอมรับในระดับอุดมศึกษารวมถึงกระบวนการจ้างงานของบริษัทในหลายประเทศ เช่น ในเกาหลี ศึกษาผลกระทบของการสอบ TOEIC กับนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในเกาหลี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจหลักในการเรียน TOEIC เนื่องจากข้อกำหนดของมหาวิทยาลัย ในนักศึกษาชั้นปีอื่น ๆ มีปัจจัยจูงใจหลักคือการประกอบอาชีพในอนาคต และนักศึกษาเพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่มีแรงจูงใจในการเรียน TOEIC เนื่องจากความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผลสรุปโดยรวมบ่งชี้ว่านักเรียนมีแรงจูงใจ

จากภายนอกเป็นหลัก อย่างไรก็ตามผลการวิจัยที่คาดไม่ถึงอย่างหนึ่งคือ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้คำตอบเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation) ของผลการสอบ TOEIC สามารถเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนได้ มีนักศึกษาจำนวน 13 คนกล่าวว่ามีความตั้งใจที่จะเรียนต่อหากได้คะแนนต่ำ และ นักศึกษาจำนวน 11 คนบอกว่าเรียนต่อหากได้คะแนนสูง แต่ก็มีนักศึกษานักหนึ่ง (n=2) กล่าวว่าไม่มีแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษต่อไม่ว่าในกรณีใดซึ่งผลการสำรวจมีความกำกวม อย่างไรก็ตามผลการศึกษาชี้ว่าผลสอบ TOEIC สามารถเป็นเครื่องมือจูงใจที่ดีในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ออกแบบมาอย่างมีประสิทธิภาพและมีการทดสอบเป็นระยะเพื่อเพิ่มแรงจูงใจในรูปแบบนี้

นักการศึกษาในไต้หวัน ได้สำรวจทัศนคติและการรับรู้ของนักศึกษาในการสอบ TOEIC ตามข้อกำหนดการสำเร็จการศึกษาผ่านช่องทางสอบออนไลน์และการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์กับนักศึกษาวินิจฉัยในไต้หวัน ผลการศึกษาพบว่านักศึกษามีมุมมองเชิงบวกเกี่ยวกับการใช้คะแนนสอบ TOEIC เพื่อสำเร็จการศึกษา และเชื่อว่าการเตรียมตัวสอบมีผลดีต่อความสามารถทางภาษาและโอกาสการจ้างงานในอนาคต คะแนนสอบ TOEIC ยังเป็นที่ยอมรับของผู้เข้าร่วมว่ามีความน่าเชื่อถือและความถูกต้องในระดับสูง การศึกษานี้ให้หลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อสนับสนุนการใช้การทดสอบ TOEIC เป็นแบบทดสอบสำหรับข้อกำหนดในการจบการศึกษาในระดับสูงในไต้หวัน แต่อย่างไรก็ดีผลการศึกษาได้ระบุถึงปรากฏการณ์วอชแบค (Washback) ที่ถูกนิยามโดย McNamara (2000) ว่าเป็น "อิทธิพลที่การทดสอบมีต่อการสอน" ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ย้อนกลับซึ่งอาจเป็นเชิงบวกหรือลบต่อการก็ได้ ซึ่งปรากฏการณ์วอชแบคเชิงลบ (Negative Washback) ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ระบุผลกระทบต่อนักศึกษา คือการเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนเพิ่มคะแนนสอบแต่ไม่เน้นความสามารถทางภาษาอังกฤษโดยรวม

นอกจากนี้ในเวียดนาม ศึกษาความท้าทายและผลกระทบของการทดสอบ TOEIC® เป็นข้อกำหนดในการออกจากมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในเมืองดานัง ประเทศเวียดนาม พบว่าความท้าทายของการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อสอบ TOEIC มีสาเหตุมาจากทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพจำกัด ประกอบกับการขาดวัสดุและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นและหลักสูตรที่มีข้อจำกัดด้านเวลาซึ่งจัดสรรให้กับการสอนและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สถาบันทำให้นักศึกษาไม่สามารถบรรลุคะแนน TOEIC ที่ต้องการได้ นอกจากนี้ผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่มีระดับภาษาอังกฤษต่ำหรือมีพื้นฐานที่ต่ำกว่าอาจเสียเปรียบในการเรียน หลักสูตรเตรียมสอบ TOEIC เพิ่มเติม อย่างไรก็ตามในระยะยาวทั้งผู้เรียนและผู้สอนจะต้องการพัฒนาทักษะทางภาษาตามมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากลหรือมาตรฐาน ผู้เรียนจะต้องได้รับการแจ้งตั้งแต่วัยเริ่มต้นชีวิตระดับอุดมศึกษาเพื่อที่จะจัดสรรเวลาและแสวงหาความสนใจเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและฝึกฝนสำหรับการสอบวัดผลภาษาอังกฤษ และสถานศึกษาจะต้องจัดสรรโปรแกรมภาษาอังกฤษและพัฒนาการฝึกอบรมครูในลักษณะที่สามารถส่งเสริมการพัฒนาภาษาเป้าหมายของผู้เรียนหรือช่วยเหลือปัญหาอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับความต้องการในทางปฏิบัติและความสนใจของผู้เรียนเหล่านั้น

การพัฒนาทักษะการฟังในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC

การฟังเป็นหนึ่งในองค์ประกอบพื้นฐานที่สุดของการเรียนรู้และการสอนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามการพัฒนาฟังยังคงเป็นความท้าทายของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศมาเป็นระยะเวลายาวนาน นักวิชาการจำนวนมากกล่าวถึงความท้าทายของวิธีการสอนและให้ความสำคัญของการจัดลำดับความสำคัญของทักษะทางภาษา เช่น การพูดและการเขียน และความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และเข้าใจภาษา (Receptive Language) และการแสดงออกทางภาษา (Expressive Language) ตามที่ Yagang (1993) รายงานว่าการฟังมาจากตัวแปรสี่ตัว ได้แก่ ข้อความ ผู้พูด ผู้ฟัง และการจัด

สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วยปัจจัยหลายอย่างเหล่านี้จึงเป็นสาเหตุที่การพัฒนาการฟังของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอาจดูเป็นเรื่องยาก เนื่องจากมีปัจจัยหลายอย่างที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการฟังได้ง่าย ในบทความส่วนนี้จะวิเคราะห์ปัญหาในการฟังในประเด็นต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจที่มาของปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนาและลดปัญหาในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนต่อไป

Goh (1999) ระบุถึงปัญหาที่พบบ่อยที่สุดที่นักเรียนเผชิญในการฟัง คือ การลืมสิ่งที่ได้ยินอย่างรวดเร็ว ไม่รู้จักคำศัพท์ที่รู้ เข้าใจข้อความแต่ไม่ใช่ข้อความที่ตั้งใจไว้ พลาดข้อมูลในการฟังเนื่องจากปัญหาของการเพ่งสมาธิหรือการขาดตอนของข้อความ

Field (2003) ระบุถึงปัญหาในการฟังของผู้เรียน เช่น ผู้เรียนรู้คำศัพท์แต่เข้าใจผิด การแปรผันตามศาสตร์ของคำทำให้เข้าใจผิด ผู้เรียนรู้คำศัพท์ในสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษรแต่ไม่รู้คำศัพท์ หรือผู้เรียนมีปัญหาในการจับคำศัพท์จากคำพูดที่เชื่อมโยงกัน เช่น บทสนทนาที่ไม่คุ้นเคย

Yiching (2005) กล่าวว่าอุปสรรคที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟัง มักเกิดจากความเชื่อ อุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การประมวลผลข้อมูล หรืออุปสรรคด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ อุปสรรคเชิงกลยุทธ์หรืออุปสรรคทางอารมณ์

Yousif (2006) กล่าวถึงอุปสรรคทางจิตวิทยาในการฟัง ความสำคัญของความเร็วของการพูดในบทสนทนาและระยะเวลาการฟังเป็นเวลานานที่ทำให้ขาดสมาธิ Yousif แนะนำว่าผู้สอนควรตระหนักถึงปัญหาการฟังของนักเรียนมากขึ้นและปรับกิจกรรมให้เข้ากับพื้นฐานความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

Kurita (2012) กล่าวถึงความแตกต่างกันระหว่างผู้เรียนช่วงอายุต่าง ๆ โดยงานศึกษาให้ข้อเสนอแนะในการป้อนข้อมูลและช่วยเหลือในการพัฒนาการฟังแก่ผู้เรียนอายุน้อย ในขณะที่ผู้สอนควรจัดบรรยากาศในการเรียนเพื่อลดความวิตกกังวลนั้นมีประโยชน์ในการฟังสำหรับผู้เรียนทั้งสองในระดับเป็นอย่างมาก

Nurul Amalia Zahruni, Fahmi, Bambang Widi Pratolo (2020) ศึกษาความท้าทายในการทำข้อสอบ TOEIC และวิธีการบรรลุผลการทดสอบของนักศึกษาอาชีวศึกษาชาวอินโดนีเซีย จากผลการตอบแบบสอบถาม ประสพการณ์ TOEIC ของนักเรียนพบว่าปัญหาสำคัญของการทดสอบการอ่านคือ ปัญหาด้านความรู้ของคำศัพท์ของนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญในการฟังในข้อสอบโทอิค ส่วนปัญหาอื่น ๆ ที่มีกรรายงานคือการฟังเสียงที่ไม่คุ้นเคยถึง 94% และช่วงเวลาที่จำกัดในการตรวจสอบคำตอบข้อสอบ

แม้ว่านักวิชาการจำนวนมากระบุถึงปัญหาในการฟังของผู้เรียน นักภาษาศาสตร์ที่เชี่ยวชาญการฟังยังเชื่อว่าทักษะการฟังนั้นได้มาจากการสัมผัสกับภาษาจริง ๆ สมมติฐานนี้มาจากความเชื่อของการรับรู้และเข้าใจภาษาโดยที่ทักษะการฟังถูกจัดวางไว้เป็นทักษะในการเปิดกว้างซึ่งมักไม่ได้ถูกสอนในชั้นเรียนมากนัก อย่างไรก็ตามในปัจจุบันการพัฒนาทฤษฎีในการเรียนรู้ภาษาและการสอนการฟังในหลักสูตรภาษาสำหรับผู้เรียนต่างชาติ (EFL) ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการสื่อสารและต่อยอดความรู้ของผู้เรียน เช่น การจดบันทึกระหว่างการฟัง การฝึกปฏิบัติ หรือการหาวิธีที่ช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายระหว่างการฟัง ตามที่ Kurita (2012) กล่าวว่าพัฒนาการฟังของผู้เรียนเองสามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการฟัง Vandergrift (2004) อธิบายว่าผู้เรียนควรเรียนรู้ที่จะฟังเพื่อให้สามารถฟังเพื่อเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบการพัฒนาการฟังเพื่อการสื่อสารกับการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC แล้วพบว่า การฟังเพื่อการสอบ TOEIC จะเน้นการวัดความสามารถในการฟังอย่างถี่ถ้วนควบคู่ไปกับคำตอบคำถามจากทักษะการฟัง ตามคำกล่าวของ Krashen (1985) และ Hamouda (2013)

“ทักษะการฟังเป็นองค์ประกอบสำคัญในการรับข้อมูลที่เข้าใจได้ การเรียนรู้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าผู้ฟังยังไม่คุ้นเคย ทักษะการฟังหรือไม่สามารถฟังเพื่อจับข้อมูลได้จะเป็นอุปสรรคในการฟังเพื่อรับรู้ข้อมูลได้

Hao Duong (nd) ศึกษาอุปสรรคที่พบในการทดสอบการฟัง TOEIC ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่มหาวิทยาลัยเศรษฐศาสตร์และการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยไทยเหียงนและโซลูชัน (ThainGuyen and Solutions) และรายงานข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาว่าสิ่งสำคัญคือต้องรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ช่วยให้นักเรียน ระวังกับตัวลงใน การทดสอบการฟัง TOEIC โดยผู้สอบรายงานเทคนิคในการจดจำเสียงเชื่อมโยง คำเน้น เสียง น้ำเสียงสูงต่ำ และอื่น ๆ นอกจากนี้ผู้สอบรายงานว่าพวกเขาใช้ประสบการณ์และความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้ยินเพื่อทำความเข้าใจข้อความที่พูดและคาดเดาความหมายของคำศัพท์ในบริบทด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังให้ข้อเสนอแนะของนักเรียนในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติม ด้วยการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์และการเล่นเกมภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังการเลือกกิจกรรมพัฒนาภาษาอังกฤษ ตามงานอดิเรกของผู้สอบสามารถช่วยเตรียมผู้สอบให้มีความพร้อมมากยิ่งขึ้น โดยกิจกรรมที่ใช้มาก คือ การฟังเพลงและการชมภาพยนตร์เป็นภาษาอังกฤษ (78%) การฟังข่าวเป็นภาษาอังกฤษ (20%) และการเรียนเสริมในห้องเรียนขนาดเล็ก (18%)

วิลลิส (1981) เสนอเทคนิคการพัฒนาการฟังเพื่อเพิ่มความสามารถในการเข้าใจการสื่อสาร ดังนี้

- คาดเดาสิ่งที่จะได้รับฟัง/สิ่งที่ผู้พูดจะพูดถึง
- คาดเดาคำหรือวลีที่ไม่รู้จักโดยไม่ต้องตื่นตระหนก
- ใช้ความรู้ของตนเองในเรื่องเพื่อสร้างความเข้าใจ
- ระบุดประเด็นที่เกี่ยวข้อง และแยกแยะ/ปฏิเสธข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง
- จับประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง (อาจใช้การจดบันทึก สรุปร)
- จดจำวาจากรรม เช่น Well; Finally; Definitely ฯลฯ
- รู้จักประโยคที่เป็นเหตุผลที่มีความเชื่อมโยงกันรวมถึงคำเชื่อม คำสรรพนามและการอ้างอิง เป็น

ต้น

- ฝึกการฟังจากเจ้าของภาษา (native speaker) เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบเสียงสูงต่ำที่แตกต่าง กัน หรือคำที่ใช้ในบริบทที่ความหมายเฉพาะตามสภาพแวดล้อมทางสังคม
- ทำความเข้าใจข้อมูลที่อนุมาน เช่น ทักษะคิดหรือความตั้งใจของผู้พูด

กล่าวโดยสรุปแล้ว การฟังมีความสำคัญทั้งในการเรียนรู้ภาษาในสภาพแวดล้อมการสื่อสารระหว่าง ประเทศและการทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาหรือการประกอบวิชาชีพ จากงานการศึกษาและ งานวิจัยที่กล่าวถึงข้างต้นสามารถอนุมานได้ว่าผู้เรียนหรือผู้สอบควรใช้เวลาในการฝึกฟังและพัฒนาการ เรียนรู้อย่างอิสระ ในขณะเดียวกันผู้ที่ต้องการเข้าสอบควรทำแบบฝึกหัดคำศัพท์ในหัวข้อ TOEIC เกี่ยวกับ หัวข้อที่สำคัญ เช่น การเดินทาง ข่าวสาร สถานที่ทำงาน ร้านอาหาร โรงแรม รับสมัครงาน ฯลฯ ผู้เรียนควรมีสมุดจดคำศัพท์ ใช้ทักษะสังเกตคำพ้องความหมายและคำตรงข้าม นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในแต่ละวันเพื่อฟังภาษาอังกฤษในรูปแบบข้อความต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันที่คล้ายกับหัวข้อการฟัง TOEIC เช่น การอ่านประกาศ พยากรณ์อากาศ โฆษณา รายงานทางการเงิน ฯลฯ และฝึกฟังจากเจ้าของภาษาเพื่อ ระบุความแตกต่างระหว่างคำที่ออกเสียงคล้ายกันและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ผู้เรียนควรเรียนรู้คำพ้องเสียง และคำพ้องเสียงเพื่อให้คุ้นเคยกับสำเนียงจากภูมิภาคต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย เป็นต้น ในส่วนของผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสอนเคล็ดลับของผู้เรียนและวิธีนำไปพัฒนา การฟัง ในวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมของเรา ผู้เรียนไม่ได้รับโอกาสในการฟังภาษาอังกฤษที่ดี ครู สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาบางเวลา แปลทุกประโยคและทุกคำ ดังนั้นผู้เรียนจึงอ่อนแอในการฟังและพูด

ทำให้เกิดบรรยากาศที่ไม่ดึงดูดใจหรือสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน ผู้เรียนอาจเรียนเป็น Passive Listening กล่าวคือเป็นผู้ฟังที่ไม่โต้ตอบ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องให้โอกาสผู้เรียนของเราในการฟังภาษาและนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังที่กระตือรือร้นทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน นอกจากนี้ผู้สอนสามารถเตรียมการสอบให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการสอบโดยแบ่งนักเรียนกลุ่มใหญ่ออกเป็นกลุ่มเล็กและรวมหนังสือหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนจริงเพื่อเสริมความรู้ที่สำคัญให้ครอบคลุมประเด็นที่สำคัญในการสอบให้เพียงพอ

การพัฒนาทักษะการอ่านในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC

การอ่านการอ่านเป็นกุญแจสำคัญในการทำความเข้าใจภาษาและเป็นส่วนสำคัญของความเข้าใจของการอ่านในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ ผู้สอบควรเข้าใจโครงสร้างและขอบเขตของหัวข้อและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องไปสอบ TOEIC จากการศึกษาของ Tokunaga (2008) พบว่าผู้สอบไม่สามารถตีความความหมายหรือเข้าใจและระบุแนวคิดหลักของข้อความที่อ่านได้ นอกจากนี้ผู้สอบมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่จำกัด นอกจากนี้ Tian (2004 อ้างถึงใน Cohen 2006) ชี้ให้เห็นว่าผู้สอบขาดทักษะความเข้าใจในการอ่านและไม่เข้าใจเนื้อหาของแบบทดสอบการอ่าน Tokunaga (2008) ให้เหตุผลว่าผู้สอบส่วนใหญ่ที่ได้คะแนนต่ำไม่มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับเทคนิคและกลยุทธ์ในการทำแบบทดสอบ ในการแก้ปัญหาดังกล่าว Sewell (2005) ได้เสนอให้มีการจัดอบรมเตรียมสอบ TOEIC ให้เป็นแนวทางแก่ผู้สอบ

ปัญหาหลักสำคัญของการทำข้อสอบการอ่านผู้สอบ TOEIC คือ การขาดความรู้ทางด้านคำศัพท์ สมมุติฐานนี้ตรงกับ Nurul Amalia Zahruni, Fahmi, Bambang Widi Pratolo (2020) ที่รายงานความท้าทายในการทำข้อสอบ TOEIC และวิธีการบรรลุผลการทดสอบของนักศึกษาอาชีวศึกษาชาวอินโดนีเซีย จากผลการตอบแบบสอบถามปัญหาสำคัญของการทดสอบการอ่าน ผลการศึกษารายงานว่าปัญหาด้านคำศัพท์ยังคงเป็นปัญหาสำคัญสำหรับนักเรียนและการอ่านเพื่อทำความเข้าใจและตอบคำถามเป็นร้อยละ 100 ทั้งหมด ซึ่งในประเด็นนี้ผู้เขียนได้เสนอว่าผู้สอบสามารถทำความเข้าใจและต่อยอดคำศัพท์ออกไปในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น คำศัพท์เกี่ยวกับ การเดินทาง ข่าวสาร สถานที่ทำงาน ร้านอาหาร โรงแรม รับสมัครงาน ฯลฯ ซึ่งการเรียนรู้คำศัพท์จะเป็นพื้นฐานในการสร้างโครงสร้างทางไวยากรณ์ เนื่องจากการพัฒนาคำศัพท์ทั้งเชิงกว้างและเชิงลึกจะสามารถสร้าง "กรอบการทำงานสำหรับการได้มาซึ่งไวยากรณ์อย่างค่อยเป็นค่อยไป"

นอกจากนี้แบบทดสอบการอ่านยังเกี่ยวข้องกับไวยากรณ์ซึ่งค่อนข้างซับซ้อน ตามที่ Saaristo (2015) กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นหัวใจของภาษา ไวยากรณ์มีบทบาทในการเรียนรู้ภาษาในฐานะเป็นรากฐานและเป็นโครงสร้างของภาษา รวมถึงนักวิจัยหลายคนกล่าวถึงความสำคัญของการเข้าใจไวยากรณ์ที่จำเป็นต้องมีความแม่นยำเพื่อที่จะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร (Frodesen & Holten, 2003) เนื่องจากว่าการสอนแบบเน้นความหมายเพียงอย่างเดียวไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาที่มีความซับซ้อนในระดับสูง (Harley & Swain, 1984; Lightbown & Spada, 1990; Swain, 1985)

ในการศึกษาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง Politzer และ McGroarty (1983) เสนอระดับความสามารถทางไวยากรณ์ขั้นต่ำเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ในขณะที่ Politzer และ McGroarty (1983), Savignon (1972) และ Walters (1980) เสนอหลักฐานเชิงประจักษ์ในการแยกความรู้ทางไวยากรณ์ออกจากความรู้ด้านการสื่อสาร Bachman (1990) และ Scarcella and Oxford (1992) มองถึงสถานะที่โดดเด่นของ

ความสามารถทางไวยากรณ์เป็นอิสระต่อความสามารถในการสื่อสาร อย่างไรก็ตามนักวิจัยบางกลุ่มแสดงความกังวลเกี่ยวกับการเรียนรู้ไวยากรณ์และแสดงความเห็นเป็นเอกฉันท์โดยรวมเกี่ยวกับบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางภาษาเป้าหมาย (Celce-Murcia, 1991) อย่างไรก็ตามการเน้นการพัฒนาทักษะความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดย MEST ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาได้โต้แย้งการสอนที่เน้นไวยากรณ์ในห้องเรียนของบัณฑิตวิทยาลัยในเกาหลีแม้หลังจากเรียนภาษาอังกฤษอย่างน้อยสิบปี แต่ผู้เรียนเหล่านี้ถือว่ามีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่น้อย สาเหตุหลักมาจากแนวโน้มในการสอนที่เปลี่ยนจากความเชี่ยวชาญของความรู้ด้านไวยากรณ์ไปสู่การบรรลุความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนจะต้องคำนึงถึงการสอนไวยากรณ์และการนำทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์

Jackson ได้จัดทำคู่มือฉบับย่อในการพัฒนาทักษะการสอบ TOEIC ให้มีคะแนนที่สูงขึ้น โดยข้อแรกเน้นถึงการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สำคัญที่จะพบเจอได้ระหว่างการสอบ อ่านให้มากที่สุดเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างและรูปแบบไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ ตลอดจนทำความเข้าใจว่าคำที่คล้ายกันนี้สามารถนำมาใช้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างไร อนึ่งการอ่านอาจไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้มากนัก แต่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ในการสัมผัสกับการใช้คำศัพท์จริง ๆ สิ่งที่สำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดคือการที่ผู้เรียนสนุกกับการอ่านและเลือกสื่อการอ่านที่อยู่ในระดับความสามารถปัจจุบันของตนเอง ดังนั้นผู้เรียนสามารถเข้าร่วมการบรรยายและชมภาพยนตร์ดีวีดีในภาษาอังกฤษโดยปิดคำบรรยาย แม้ในช่วงแรกอาจจะรู้สึกว่ายากในการฟัง อย่างไรก็ตามวิธีที่ดีที่สุดในการจะพัฒนาทักษะการภาษาอังกฤษได้ดีไปกว่าการเรียนรู้จากเจ้าของภาษาอย่างตั้งใจ

สำหรับเทคนิคในการเตรียมตัวนั้นอาจกล่าวได้ว่า การทำข้อสอบการอ่านที่มี 100 ข้อ ภายในเวลา 75 นาที โดยเฉลี่ยการทำข้อสอบอยู่ที่ข้อละ 20-30 วินาที ผู้สอบจะต้องพยายามตอบคำถามให้ได้มากที่สุดโดยเร็วที่สุด ข้ามคำถามที่คุณพบว่ายากหรือใช้เวลานาน ทั้งข้อสอบที่วัดความรู้ด้านคำศัพท์หรือไวยากรณ์ ตัวอย่างเช่น

101. Customer reviews indicate that many modern mobile devices are often unnecessarily _____ .
 (A) complication
 (B) complicates
 (C) complicate
 (D) complicated

103. Gyeon Corporation's continuing education policy states that _____ learning new skills enhances creativity and focus.
 (A) regular
 (B) regularity
 (C) regulate
 (D) regularly

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้สอบสามารถคาดเดาคำตอบได้จากบริบทในประโยค เช่น “unnecessarily” เป็นคำวิเศษณ์ (adverb) ซึ่งต้องตามด้วยกริยา (verb) หรือคำคุณศัพท์ (adjective) ซึ่งคำตอบในข้อนี้คือ D. “complicated” เช่นเดียวกับคำถาม 103 “Learning” เป็นคำกริยา (verb) ดังนั้นผู้สอบจะต้องรู้ว่าคำก่อนหน้านั้นอาจต้องเป็นคำวิเศษณ์ (adverb) ซึ่งคำตอบในข้อนี้คือ D. “regularly”

นอกจากนี้การเตรียมตัวให้พร้อมก่อนสอบก็สามารถช่วยการเตรียมสอบ TOEIC Reading Test ได้ ตัวอย่างเช่น 1) การทำความเข้าใจกับรูปแบบการทดสอบโดยการมุ่งความสนใจไปที่คำถามทดสอบได้ด้วยตนเอง 2) ทบทวนข้อมูลในการทดสอบออนไลน์ แนวทางการทดสอบ และคำถามตัวอย่าง 3) สร้างสถานการณ์ที่ช่วยให้ซึมซับภาษาให้บ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

4) การพูดสนทนากับคนรอบข้างและเพื่อนร่วมงาน 5) ฝึกทำข้อสอบ โดยใช้เอกสารการเตรียมการแบบเดียวกับข้อสอบจริงและจับเวลาในการทดสอบเพื่อเตรียมตัวสำหรับการสอบจริงให้มากที่สุด

บทสรุป ความเชื่อมโยงของการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและการทดสอบทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาที่มีต่อการพัฒนาวิชาชีพในอนาคต

ในบทความนี้ พบความท้าทายที่นักเรียนต้องเผชิญในการสอบ TOEIC และการเตรียมพร้อมและรับมือกับปัญหาที่อาจพบได้ในผู้เรียน ในส่วนแรกเราได้ทบทวนความสำคัญของการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC และการพัฒนาภาษาอังกฤษทั่วไปในระดับอุดมศึกษา รายงานส่วนมากกล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการประกอบอาชีพที่หลากหลายทั่วโลก งานวิจัยในหลายประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทุกระดับอายุและการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งทักษะทั่วไปและทักษะเฉพาะในบริบทต่าง ๆ และมีการนำการทดสอบทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC เพื่อเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรนานาชาติหรือ การรับทุนการศึกษาหรือการทำงานในองค์กรระหว่างประเทศ ในประเทศไทยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครอบคลุมถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การเรียนรู้แบบมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based learning) การใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning) และการเรียนรู้ด้วยห้องเรียนเสริมในระบบอีเลิร์นนิง (E-Learning Program) อย่างไรก็ตามผลการทดสอบจำนวนมากสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนมีผลการทดสอบภาษาของอังกฤษอยู่ในกลุ่มระดับทักษะต่ำมาก นักการศึกษาจำนวนมากได้กล่าวถึงความท้าทายและอุปสรรคในการพัฒนาภาษาอังกฤษและความความจำกั้ดในทักษะทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน ของผู้เรียนในประเทศไทย

ในส่วนของแนวทางในการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบวิชาชีพนั้น กล่าวถึงเนื้อหาของแบบทดสอบ TOEIC และผลของใช้แบบทดสอบ TOEIC ในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในหลายประเทศ ทั้งนี้เน้นการศึกษาในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพื่อให้ใกล้เคียงกับบริบทของประเทศไทย ซึ่งพบว่า การทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC ได้รับการยอมรับในระดับอุดมศึกษาในหลายประเทศ เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเวียดนาม ซึ่งมาจากแรงจูงใจในการจ้างงานของบริษัทในหลายประเทศ ถึงแม้ว่านักวิชาการจะถกเถียงกันว่าแรงจูงใจนี้เป็นเพียงแรงจูงใจจากภายนอก อย่างไรก็ตามการตั้งเกณฑ์ในการวัดระดับทักษะภาษาฯ สามารถเป็นเครื่องมือจูงใจที่ดีในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน ทั้งนี้จะต้องอาศัยวิธีการและรูปแบบการเรียนรู้ที่ตอบโต้กับพื้นฐาน ความต้องและมีความน่าสนใจกับผู้เรียนด้วย

ในส่วนของตัวข้อสอบนั้นการฟังเป็นหนึ่งในองค์ประกอบพื้นฐานที่ประกอบด้วยตัวแปรสี่ตัว ได้แก่ ข้อความ ผู้พูด ผู้ฟัง และการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วยปัจจัยหลายอย่างเหล่านี้ นักวิชาการจำนวนมากศึกษาและกล่าวถึงอุปสรรคและปัญหาในการพัฒนาการฟังของผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจที่มาของปัญหาและหาแนวทางในการพัฒนาและลดปัญหาในการพัฒนาทักษะของผู้เรียน เช่น การลืมนิ่งที่ได้ยินอย่างรวดเร็ว ไม่รู้จักคำศัพท์ที่รู้ (Goh, 1999) ผู้เรียนรู้คำศัพท์แต่เข้าใจผิด (Field, 2003) อุปสรรคด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การประมวลผลข้อมูล หรืออุปสรรคด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Yiching, 2005) จิตวิทยาในการฟัง ความสำคัญของความเร็วของการพูดในบทสนทนาและระยะเวลาการฟังเป็นเวลานานที่ทำให้ขาดสมาธิ (Yousif, 2006) เป็นต้น

ในส่วนข้อสอบการอ่านมีความเกี่ยวข้องกับหลักภาษาหลายประการ เช่น ไวยากรณ์ โครงสร้างและขอบเขตของหัวข้อและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษ ผู้สอบสามารถเตรียมตัวโดยการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์สำคัญ ตามหัวข้อ เช่น การอ่าน ประกาศ พยากรณ์อากาศ โฆษณา รายงานทางการเงิน ฯลฯ ฝึกอ่านเพื่อเรียนรู้และสัมผัสกับการใช้คำศัพท์จริง ๆ โดยผู้เรียนสามารถเลือกสื่อที่อยู่ในระดับความสามารถปัจจุบันของตนเอง หรือหากิจกรรมที่ตนชื่นชอบเพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ควรเลือกสื่อที่นำเสนอโดยเจ้าของภาษาในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย เป็นต้น

บทความนี้ได้กล่าวถึงทั้งสภาพปัจจุบัน อุปสรรคและความท้าทายที่พบเจอทั่วไปในผู้สอบที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งมักมีปัญหาที่มีจุดร่วมเดียวกัน สุดท้ายขอเสนอแนะในการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเบื้องต้นสู่ความสำเร็จในการสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ TOEIC ของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาจะทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนเตรียมตัวให้พร้อมก่อนทดสอบ ผ่านกระบวนการและเทคนิคที่หลากหลาย เช่น 1) การทำความเข้าใจกับรูปแบบการทดสอบ 2) การทบทวนแนวทางการทดสอบ 3) การสร้างสถานการณ์ที่ช่วยให้ซึมซับภาษา 4) การพูดสนทนากับคนรอบข้าง และ 5) ฝึกทำข้อสอบโดยใช้ข้อสอบและจับเวลาในการทดสอบเพื่อสร้างบริบทที่ใกล้เคียงกับการสอบจริงให้มากที่สุด ทั้งนี้การพัฒนาภาษาอังกฤษโดยพื้นฐานจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนยกระดับทักษะภาษาอังกฤษตามแนวทางการสอบได้และการเตรียมเพื่อการสอบจะเป็นผลย้อนกลับ (intertwine) ให้ผู้เรียนมีทักษะที่สามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันการประกอบวิชาชีพในอนาคตได้

References

- Blake, H. L., Mcleod, S., Verdon, S., and Fuller, G. (2018). The relationship between spoken English proficiency and participation in higher education, employment and income from two Australian censuses. *International journal of speech-language pathology*, 20(2), 202-215.
- Bachman, L. F. (1990) *Fundamental Considerations in Language Testing*. Shanghai: Shanghai University Press.
- Bozorgian, H. (2012). The relationship between listening and other language skills in International English Language Testing System. *Theory and Practice in Language Studies*, 2, 657–663.
- Celce-Murcia, M. (1991). Grammar pedagogy in second and foreign language teaching. *TESOL Quarterly*, 25, 459-480.
- Chujo, K., and Oghigian, K. (2009). How many words do you need to know to understand TOEIC, TOEFL and EIKEN? An examination of text coverage and high frequency vocabulary. *The Journal of Asia TEFL* 6(2), 121–148.
- Cohen, D. (2006). The Coming of Age of Research on Test-taking Strategies. *Language Assessment Quarterly*, 3(4), 112–125.
- Darasawang, P. (2007) *English Language Teaching and Education in Thailand: A decade of Change*, English in Southeast Asia: Varieties, Literacies and Literatures Newcastle D. Prescott (ed.) Cambridge Scholars Publishing October 2007 pp. 187-204.

- Duong, T. H. (2016). Difficulties encountered in the TOEIC listening test by the second-year students at University of Economics and Business Administration, Thai Nguyen University. Master's thesis, Vietnam National University, Hanoi
- Frodesen, J., and Holten, C. (2003). Grammar and the ESL writing class. In B. Kroll (Ed.), *Exploring the dynamics of second language writing* (pp. 141-161).
- Goh, C. (1999). *Teaching Listening in the Language Classroom*. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Hamouda, A. (2013). An Investigation of Listening Comprehension Problems Encountered by Saudi Students in the EL Listening Classroom. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 2(2), 113-15.
- Harley, B., and Swain, M. (1984). The interlanguage of immersion students and its implications for second language teaching. In A. Davies, C., Criper & A. Howatt (Eds.), *Interlanguage* (pp. 291-311). Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Hsieh, C.N. (2017) The Case of Taiwan: Perceptions of College Students About the Use of the TOEIC® Tests as a Condition of Graduation
<https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1168727.pdf>
- Krashen, S.D. (1985). *The input hypothesis: Issues and implications*. Torrance, CA: Laredo Publishing Company Inc.
- Kurita, T. (2012). Issues in second language listening comprehension and the pedagogical implications. *Accents Asia*, 5(1), pp. 30-44.
- Liao, C. W., Qu, Y., & Morgan, R. (2010). The relationships of test scores measured by the TOEIC® Listening and Reading Test and TOEIC® Speaking and Writing Tests. *TOEIC Compendium*, 13.
- Lightbown, P., and Spada, N. (1990). Focus on form and corrective feedback in communicative language teaching: Effects on second language learning. *Studies in Second Language Acquisition*, 12(4), 429-448.
- McNamara, T. (2000) *Language testing*. Oxford: OUP.
- Murphy, J. E., Smock, L., Hunter-Adams, J., Xuan, Z., Cochran, J., Paasche-Orlow, M. K., and Geltman, P. L. (2018). Relationships Between English Language Proficiency, Health Literacy, and Health Outcomes in Somali Refugees. *Journal of immigrant and minority health*, 1-10. Li, Yuan, Bazarova and Bell, 2018
- Nhan, T. (2013) The TOEIC® Test as an Exit Requirement in Universities and Colleges in Danang City, Vietnam: Challenges and Impacts.
https://www.researchgate.net/publication/327831511_The_TOEICR_Test_as_an_Exit_Requirement_in_Universities_and_Colleges_in_Danang_City_Vietnam_Challenges_and_Impacts

- Noom-ura, S. (2013). English-teaching problems in Thailand and Thai teachers' professional development needs. *English Language Teaching*, 6, 139-147.
- Politzer, R. L., & McGroarty, M. (1983). A discrete point test of communicative competence. *International Review of Applied Linguistics*, 21, 180-190.
- Powers, D. E., Yu, F., Yan, F. (2013). The TOEIC® Listening, Reading, Speaking, and Writing tests: Evaluating their unique contribution to assessing English-language proficiency. (TOEIC Compendium Study TC-13-03). Princeton, NJ: Educational Testing Service.
- Saaristo, P. (2015). Grammar is the heart of language: Grammar and its role in language learning among Finnish University students. In J. Jalkanen, E. Jokinen, & P. Taalas. *Voices of pedagogical development – Expanding, enhancing and exploring higher education language learning*. 279-318. Dublin: Research-publishing.net. DOI:10.14705/rpnet.2015000296.
- Savignon, S. J. (1972). *Communicative competence: An experiment in foreign language teaching*. Philadelphia: Center for Curriculum Development.
- Scarcella, R., and Oxford, R. (1992). *The tapestry of language learning: The individual in the communicative classroom*. Boston, MA: Heinle & Heinle.
- Sewell, HD. (2005). The TOEIC: Reliability and Validity within the Korean Context. Available: <https://www.birminghamdev1.bham.ac.uk/account/accessdenied.aspx?ReturnURL=http%3a>
- Skehan, P. (1998). *A cognitive approach to language learning*. Oxford University Press, Oxford.
- Stoffelsma, L., and Spooren, W. (2018). The Relationship Between English Reading Proficiency and Academic Achievement of First-Year Science and Mathematics Students in a Multilingual Context. *International Journal of Science and Mathematics Education*, 1-18.
- Swain, M. (1985). Communicative competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In S. Gass & C. Madden (Eds.), *Input in second language acquisition* (pp. 235-253). Rowley, MA: Newbury House.
- Thomson, S. (2012) *The Effects of TOEIC Education in South Korean Universities* <https://www.birmingham.ac.uk/documents/collegeartslaw/cels/essays/matefltesldissertations/thomson-tefl-diss.pdf>
- Tokunaga, M. (2008). Students' assumptions for TOEIC classes. *JALT 2007 Conference Proceedings*. Tokyo: JALT, The Educational Testing.
- Walters, J. (1980). Grammar, meaning and sociocultural appropriateness in second language acquisition. *Canadian Journal of Psychology*, 34, 337-345.

- Wood, DJ. 2010. Teaching Suprasegmental Features of Spoken English through [12] Yod-on, L., Chan-on, P. and Piromyaporn, N. (2012). A Study of TOEIC Listening Test of Students of English for International Communication. Songkhla: Rajamangala University of Technology Srivijaya.
- Yagang, F. (1994). Listening: Problems and solutions. In Kral, T., (ed.) Teacher development: Making the right moves. Washington, DC: English Language Programs Division, USIA.
- Yiching, P. (2011). Teacher washback from English certification exit requirements in Taiwan. *Asian Journal of English Language Teaching*, 21, 23–42.
- Zahrani, A.A., Fahmi, Pratolo, B.W. (2020) Challenges of Taking TOEIC Test and How to Overcome: Perception of Indonesian Vocational Students.
https://www.researchgate.net/publication/343655195_Challenges_of_Taking_TOEIC_Test_and_How_to_Overcome_Perception_of_Indonesian_Vocational_Students